

[Handelsministeren.]

bejdsmarkedet i begyndelsen af 1975. Ved vedtagelsen af den lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. som det fandtes nødvendigt at gennemføre for at stabilisere den økonomiske situation og holde igen på omkostningsstigningerne, var det rimeligt også at pålægge andre end lønmodtagere en tilbageholdenhed med hensyn til udviklingen i indkomstdannelsen. De tre love, som skulle medvirke hertil, blev udformet således, at de kommer til at virke i en 2-årig periode på samme måde som overenskomstforlængelsesloven. Under hensyn til, at der dels var tale om ret vidtgående indgreb, dels specielt for rentemarginallovens vedkommende var tale om en ikke tidligere gennemprøvet reguleringsform, indsattes der i alle lovene en bestemmelse om fremsættelse af revisionsforslag inden 1. februar 1976 for at give folketingsret til at tage stilling til, om der måtte være behov for justeringer og forbedringer.

Det er regeringens opfattelse, at hensigten med revisionsklausulerne netop er at bedømme behovet for sådanne justeringer, og at den sammenhæng, der som sagt er mellem disse tre love og loven om forlængelse af de kollektive overenskomster, må indebære, at det ikke kan komme på tale at ophæve nogen af de tre love.

Det er også i den foreliggende økonomiske situation nødvendigt, at vi fortsat bestræber os på at holde pris- og omkostningsstigningerne i ave. Hertil medvirker de tre love, og tiden er derfor ikke inde til at svække de virkninger, som lovene har i så henseende.

Et avancement føles af erhvervslivet som en meget ubehagelig byrde, og det kan ikke i sin strengeste form have en ret lang gyldighedsperiode uden at forvride konkurrenceforholdene og give uacceptabelt vanskelige vilkår for erhvervslivet. Der stilles derfor i revisionsforslaget til avancementloven forslag om, at virksomhederne for resten af lovens gyldighedsperiode ud over de overenskomstmæssige lønstigninger får lov til at indregne stigninger i huslejen, i forsikringspræmier, i transportudgifter og i offentlige takster i deres bruttoavancer. En del af disse omkostningsstigninger er stigninger, som af det offentlige påføres erhvervslivet, uden at det har mulighed for at øve indflydelse herpå, og det må derfor findes mindre rimeligt fort-

sat at nægte virksomhederne adgang til at indregne disse stigninger i bruttoavancerne. Andre af omkostningsstigningerne rammer de enkelte virksomheder med forskellig styrke og kan, således som avancementloven nu er formuleret, i nogen grad indregnes af visse virksomheder, men ikke af andre. Dette kan give anledning til en utilsigtet forvridding af konkurrenceforholdene mellem virksomhederne. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til lovforslagets bemærkninger.

Da det er hensigten med det af ministeren for skatter og afgifter fremsatte forslag til lov om prisdæmpning, at den godtgørelse, som udbetales i henhold til loven, skal medvirke til at neutralisere virkningen af den anden dyrtidsportion, som forventes udløst ved januarpristallet 1976, foreslås der i avancementloven indsat en bestemmelse, som påbyder virksomhederne ved kalkulationen af deres priser at tage hensyn til denne godtgørelse, når de indregner lønstigninger i deres bruttoavancer.

På grundlag af erfaringerne under administration af lov om begrænsning af udbytter og vederlag m. v. finder jeg det kun ønskeligt at foreslå enkelte ændringer i lovens bestemmelser om vederlagsbegrænsning.

Hidtil har det været tilladt — uanset vederlagsbegrænsningen — at udbetale et beløb af indtil 5.000 kr. til de enkelte medlemmer af ledelsen i nystiftede selskaber og foreninger, såfremt udbetaling af vederlag er hjemlet i selskabets vedtægter forud for den 7. marts 1975.

Da det har vist sig ofte at bero på en tilfældighed, om en sådan hjemmel er optaget i vedtægterne, finder jeg det rimeligt, at loven ændres således, at det, uanset om vedtægterne indeholder bestemmelse herom, vil være tilladt for regnskabsår, hvor ordinær generalforsamling afholdes efter lovforslagets fremsættelse, at anvende i alt indtil 5.000 kr. til vederlag til de enkelte medlemmer af ledelsen.

Bestemmelsen i lovforslaget er udformet således, at den — i modsætning til den gældende lov — også omfatter ikke-nystiftede selskaber og foreninger, hvilket indebærer, at bl. a. også arbejdstagerrepræsentanter, der indtræder i bestyrelser, hvor de nyindtrådte medlemmer hidtil ikke har været berettiget til vederlag, vil kunne få udbetalt indtil 5.000 kr. om året.